

KAFÉ K

Maria Pihl sings Ola Magnell - Malvina

Personliga intryck fådda under lyssningen av Marias CD.

En av mina bestående husgudar genom livet är Ola Magnell. Ända sedan Påtalåten har jag vuxit och utvecklats i symbios med Olas musik och fantastiska texter. Därför var det ju spännande för mig när jag såg att det skulle komma en CD med hans låtar sjungna av den för mig okända Maria Pihl. Ingen jag frågade kände till henne - inte ens min eminente musikguru i skivaffären. Inte hittar jag så mycket på nätet förutom att hon är född 1975 och normalt ingår i en grupp som sjunger Leonard Cohen på svenska.

Hur som helst så blir det spännande att trycka på *play* eftersom jag inte har en aning om vad som ska komma.

Det hela börjar med den redan smått klassiska **Malvina utan mörker**.

En klockrent klar stämma slår emot mig tillsammans med ett behagligt lugnt komp. Det låter väldigt likt originalet är min första tanke - ändå finns det något personligt i framförandet. Någon känsla och kärlek till materialet som inte går att sätta fingret på.

Vid några få korta toner får jag en association till Melissa Horns röst - men det är bara kort. Det låter väldigt bra - men ändå får jag inte den där känslan att det är något utöver det vanliga.

Spår två är den så oerhört vackra **Staffans lykta**. Det blir svårt att inte jämföra detta spår med Olas egna inspelning eftersom det är en av mina absoluta favoriter. Och visst är den fortfarande underbar - men i mina öron vill jag nog hellre höra Olas långsamma, avskalade och mer tystlåtna framförande. Det känns för mig som om det blir för mycket rytm och komp. Kanske inte så konstigt i och för sig eftersom det är jazzmusiker som kompar - men som tur är för mig låter det ändå inte för jazzigt.

FORUM

BOKLÅDAN

FOTOGRAFI

FRÅN 2A VÅNINGEN

INTERVJUER

KALENDERN

KONST

MEDARBETARNA

MUSIK

RESESKILDNINGAR

TOMPAS JUKEBOX

TÄVLINGAR

VÅRA VÄNNER

Nu följer Marias tolkning av **Nu faller mörkret**. Ännu en av Olas vackra och nedtonade låtar. Denna låt verkligen passar Maria och hennes vackra röst. Kompet lyfter fram orden och melodin på ett väldigt skönt sätt. Ett enkelt och rakt arrangemang som får fram det bästa av både Maria och Ola. Nu börjar jag bli riktigt intresserad av att höra mer.

Blues för Amadeus är en av Olas låtar som jag trodde jag var snudd på ensam om att älska. Därför är det ju extra kul att även Maria har valt ut den. Egentligen så är den ju inte så mycket Blues - men ändå. Ett relativt "laid-back" komp i ett skönt tempo och Maria sätter en personlig prägel på denna fina sång. Ytterligare ett pluss för det oväntade slutet.

Titelspåret från Olas senaste album **Vallmoland** känns nästan som en helt ny låt trots att man mycket väl känner igen den och kan sjunga med. Men här förstärker Maria att hon kan göra en redan hörd låt till sin egen. Mellan välbehagsrysningarna fylls jag av ett härligt lugn av denna sköna tolkning som är en av plattans höjdpunkter.

En av de få Ola-låtar som jag aldrig riktigt fastnat för är **Fåglalåt**. Tyvärr kommer den nog inte fastna heller efter Marias lite snabba jazzvariant på den. Så jag väntar in nästa låt...

... som verkligen är en av mina absoluta favoriter. Innan låten **Pappa** börjar funderar jag på om detta verkligen kan bli bra. Ola gör den ju själv på ett sätt som jag tror blir svårt att bräcka. Och visst börjar det lite väl lugnt och känslöst berättande. Mer som om det var viktigt att få det att låta vackert än att få fram den desperation och intensitet som jag är van vid. Men det sker något vartefter låten framskrider. Känslan och inlevelsen växer fram för varje vers och på slutet är jag helt såld. Mycket bra gjort Maria.

Nu följer en hittills helt outgiven sång av Ola - **Stormen har stillnat**. Nu har man ju inget att jämföra med vilket känns väldigt skönt. Enligt Ola är låten bara framförd en enda gång dessutom och han letade fram den speciellt till denna CD. Det blir en väldigt positiv bekantskap. Dessutom väldigt skoj att en ny Ola-låt för nå ut. Det är en väldigt finstämd melodi och som vanligt när det gäller Ola en bra text. Maria framför den väldigt bra och detta kan nog bli en ny favorit för mig på sikt.

En mindre känd låt från ett av Olas mindre kända album är **Boningen var kall**. Ändå är det en låt som jag alltid tyckt om. Maria gör återigen en skönt personlig tolkning. Nu blev det dessutom lite mer fart och tempo - även om det verkligen inte är nån rock. Men det kändes ändå skönt efter många lågmälda spår.

Maria hade bett Ola att skriva in ett nytt stick i **Narcisserna tid**. Denna låt som är något bland det vackraste som skrivits någonsin får en klart gnistrande kostym (eller ska jag säga klänning) i Marias tappning. Det nya sticket överrumplar mig eftersom jag intet visste om det innan lyssningen. Men detta var bra. Bra skrivet Ola och härligt framfört Maria. Sedan avslutas låten vid malörtens ö som sig bör med en skön rysning.

Sångerna vrenskas får avsluta albumet. En låt som ju Ola själv spelat in två gånger med smärre modifikation. Nu är vi precis som i början närmare originalet (originalen). Men ändå lyser Marias personlighet igenom.

-

Totalintrycket av denna CD är väldigt positiv. Den börjar lite trevande tycker jag. Men visst växer den - absolut. Och redan efter andra lyssningen vill jag egentligen höra mer av Maria Pihl. Skivan är inspelad i Köln med tyska jazzmusikanter och visst slår jazzinfluenserna igenom på ett par ställen. Men den som inte gillar jazz behöver inte oroa sig. Detta är framför allt en "visplatta" - vilket undertecknad är tacksam för. Konvolutet innehåller inte några texter - förutom Malvina (som dessutom finns på tyska och en engelsk "ord-för-ord-översättning") - men det gör ingenting eftersom Maria (precis som Ola) artikulerar så bra så att intet ord står oklart.

Välkommen in i min MP3-spelare Maria - där får du nog bo länge.

Vid högtalare och tangentbord:
mazken

